

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Door: Dov Avnon

(De sleutel om de bedeling der genade te begrijpen)

Als u uw Bijbel leest en bestudeert dan weet u dat we in Handelingen 9 lezen hoe Christus Paulus redde en hem vertelde:

“15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels. 16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam”.

Het bestuderen van het begin periode van de bediening van Paulus heeft tot doel om te laten zien dat:

- Christus niet twee maar slechts één bediening Heeft aan Paulus gegeven.
- Christus Heeft Paulus gered om de wereld te vertellen over de bedeling der Genade.
- Christus gaf aan Paulus een ander evangelie dan aan Petrus, Johannes en Jacobus, welke apostelen te Jeruzalem waren.
- Christus zond Paulus niet om het aardse koninkrijk aan het volk Israël te prediken.
- Christus openbaarde aan Paulus: “...de onnaspeurlijke rijkdom van Christus”, dit gebeurde niet in één keer maar door verschillende openbaringen.

Het bestuderen van het begin periode van de bediening van Paulus zal ons helpen om de verandering te begrijpen die plaats vond in het plan van God, en het verschil aangeven tussen het evangelie der genade Gods en het evangelie der besnijdenis.

Het evangelie van het Koninkrijk	Het evangelie der genade Gods Het evangelie der onbesnedenen	Evangelie der besnijdenis, en het Eeuwig evangelie
Mattheüs Markus Lukas Johannes	Romeinen 1 en 2 Korinthiërs Galaten Efeziërs Filippenzen Kolossenzen 1 en 2 Thessalonicenzen 1 en 2 Timotheüs Titus Filémon	Hebreeën Jacobus 1 en 2 Petrus 1,2 en 3 Johannes Judas Openbaring

Het bestuderen van het begin periode van de bediening van Paulus zal ons helpen te begrijpen waarom het zo belangrijk is om “recht te snijden” tussen de bediening die Christus gaf aan de twaalfen en later aan Petrus, Jacobus en Johannes en de bediening die dezelfde Christus, vanuit de hemel, aan de apostel Paulus heeft gegeven.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Het begin van de bediening van Paulus is een belangrijke kwestie onder hen die weten dat Christus de bedeling der Genade aan Paulus heeft gegeven.

Ik schrijf over HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS omdat ik geloof en leer dat Christus slechts één bediening gaf aan Paulus en geen twee bedieningen. Uitdrukkingen als “vroegere periode/bediening” en “gevangenis bediening” zijn uitdrukkingen die door mensen zijn gemaakt en die er toe leiden dat de mensen gaan leren dat we scheiding moeten maken tussen de brieven die Paulus schreef gedurende de Handelingen periode en de brieven die hij daarna schreef.

Toen Paulus de gelovigen vertelde om het Woord der Waarheid recht te snijden (2Tim.2:15), riep hij hen op om deze leer te volgen en het toe te vertrouwen aan anderen en daarbij geen enkel onderscheid te maken alsof de ene groep brieven meer leert dan de anderen. 1Kor.4:17:

“Daarom heb ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkewijs ik alom in alle Gemeenten leer”.

Het begin van de bediening van Paulus is nog vaak een puzzel voor vele Bijbel gelovigen. Ze zien duidelijk dat Christus Paulus redde en hem de bedeling der genade heeft gegeven. Ook begrijpen ze dat er verschil is tussen het evangelie der genade Gods, dat Christus aan de apostel Paulus heeft gegeven, en het evangelie van het koninkrijk dat Christus heeft gegeven aan de twaalf apostelen.

Ze zien duidelijk dat de brieven van Paulus, Romeinen tot en met Filémon, de leer bevatten voor de Gemeente die Zijn Lichaam is. Ze begrijpen dat de waterdoop, de tekenen van het koninkrijk (Mark.16:16-17), de besnijdenis of het houden van de wet, die God aan Mozes heeft gegeven, geen deel uitmaken van de bedeling der genade die Christus, vanuit de hemel, aan Paulus heeft gegeven.

De problemen en de verschillende uitleggingen, en de verwarring beginnen als we komen tot enige waarheden in de brieven van Paulus aan de Romeinen, Korinthiërs en de Galaten.

- Waarom doopte Paulus nog met water.
- Waarom gebruikte Paulus veel verwijzingen naar het Oude Testament.
- Waarom had de Gemeente nog geestelijke gaven (1Kor.12 tot 14).
- Waarom leerde Paulus inzettingen zoals de maaltijd des Heeren en de hoofdbedekking.

EEN VERKEERDE UITLEG

De vragen die ik noem, met nog vele anderen, leiden sommigen er toe om een lijn te trekken bij hoofdstuk 28, vers 28, van het boek Handelingen. De volgelingen van E. W. Bullinger leren, en anderen veronderstellen, dat de bedeling der Genade eerst aan Paulus werd geopenbaard terwijl hij in de gevangenis zat en dat deze eeuw van genade, voor het Lichaam van Christus, niet eerder is begonnen dan na Handelingen 28:28.

Deze uitleg heeft tot gevolg dat velen het Woord der Waarheid niet recht snijden en dat anderen worden geïnspireerd om te leren dat Christus twee bedieningen aan Paulus heeft gegeven, een vroegere bediening en een gevangenis bediening. Hand.9:15 en 16:

“15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels. 16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam”.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Te leren dat Hand.28 het begin is van totaal iets nieuws is geheel onschrijftuurlijk, ook is het onschrijftuurlijk om te leren dat de bedeling der genade begon na Hand.28.

DE BRIEVEN VAN PAULUS AAN DE ROMEINEN, KORINTHIËRS EN DE GALATEN

Het is algemeen bekend dat de brieven van Paulus aan de Romeinen, Korinthiërs en de Galaten eerder zijn geschreven dan zijn brieven aan de Efeziërs, Filippenzen en de Kolossenzen, maar het woord van God zelf maakt geen onderscheid en geeft ook niet aan dat er verschillende bedieningen zijn, de openbaring der verborgenheid worden doorheen al de brieven van Paulus genoemd, zonder de noodzaak om ze onderling te verdelen.

En aldus komen de volgende vragen; Zijn de brieven aan de Romeinen, Korinthiërs en de Galaten tegenstrijdig met de brieven aan de Efeziërs, Filippenzen en de Kolossenzen? Spreekt Paulus zijn eigen leer tegen? Gaf Christus twee evangelieën aan Paulus? Vraagt God ons om het woord der waarheid recht te snijden of, in plaats daarvan, de brieven van Paulus recht te snijden?

Het antwoord is eenvoudig. Christus gaf vanaf het prille begin, Hand.9:15-16, slechts één bediening en geen twee. Er staat overigens duidelijk geschreven dat Paulus dezelfde boodschap predikte in alle Gemeenten:

“1Kor.4:17: Daarom heb ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkewijs ik alom in alle Gemeenten leer.

DE ZALIGHEID VAN GOD WORDT TOT DE HEIDENEN GEZONDEN

Als we spreken over het Evangelie van Genade, dat Christus aan Paulus heeft gegeven, spreken we over God die handelt met de Heidenen, gescheiden van het volk Israël. We spreken dus over het evangelie van de genade van God naar de Heidenen en NIET het evangelie van de besnedenen.

“Hand.10:45: En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd.

“Hand.11:1: De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods aangenomen hadden.

Deze bovengenoemde verzen GAAN NIET over de redding van de Heidenen naar de openbaring die Christus aan Paulus heeft gegeven. Deze verzen gaan over de Heidenen met betrekking tot het evangelie van de besnedenen die Christus aan Petrus, Jacobus en Johannes heeft gegeven.

“Hand.11:17: Indien dan God hun evengelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die God konde weren?

“Hand.11:18: En als zij dit hoorden, waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten leven!

PAULUS EN BARNABAS

“Hand 13:46-48: 46 Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelve verstoot, en uzelfen des eeuwigens levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen. 47 Want

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde. 48 Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heeren; en er geloofden zovelen, als er geordineerd waren tot het eeuwige leven”.

In de bovengenoemde verzen, in Handelingen 13, heeft Paulus alreeds gezegd dat hij naar de Heidenen gaat. Hoe kan iemand dan zeggen dat Handelingen 28 de grenslijn is tussen het koninkrijk en de bedeling der genade?

“Hand.28:28: Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Is Handelingen 28 de grenslijn? Nee! Leert Handelingen 28, of geeft het aan, dat er twee lichamen zijn? Nee! Ongetwijfeld leidt de theorie van de “twee lichamen” velen tot extreme en onschriftuurlijke conclusies. Er zijn er die zeggen: Paulus ging eerst naar de Joden in de synagogen *en dus zijn al zijn brieven, geschreven in die tijd, alleen gericht tot de Joden.*

Dergelijke conclusies zijn onschriftuurlijk want het is zo helder als kristal dat Paulus, in het begin van zijn bediening, hoofdzakelijk sprak tot de Heidenen, niet tot de Joden.

PAULUS IN HET BOEK HANDELINGEN

De verwarring betreffende het boek Handelingen begint gewoonlijk als we lezen:

“Hand.22:17: En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen. 19 En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U geloofden; 20 En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen, die hem doodden”. 21 En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

De woorden van Christus aan Paulus: “.....Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden” zijn volledig in overeenstemming met:

“Hand.13:46-47:ziet, wij keren ons tot de heidenen. 47 Want alzo heeft ons de Heere geboden,.....”.

“Hand.15:3: Zij dan, van de Gemeente uitgeleid zijnde, reisden door Fenicie en Samarie, verhalende de bekering der heidenen; en deden al den broederen grote blijdschap aan.

“Hand.18:6: Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan.

“Hand.21:18-19: 18 En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen. 19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had”.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

DE VROEGE BRIEVEN VAN PAULUS

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

“1Kor.12:2: Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt.

“Gal.1:15-16:15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft,16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelve door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen,.....”

“Gal.4:8: Maar toen, als gij God niet kendet, diendet gij degenen, die van nature geen goden zijn;

“1Thess.2:14: Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;

In het licht van de Schrift weten we dat in de vroege dagen van de bediening, die Christus aan Paulus heeft gegeven, hij hoofdzakelijk tot de Heidenen ging en niet hoofdzakelijk tot de Joden. Het is waar dat hij eerst naar de Jood ging, maar dat is een geheel andere zaak. (Zie mijn studie hieromtrent).

IK ZAL U VER TOT DE HEIDENEN AFZENDEN

“Hand.22:17: En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen. 19 En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U geloofden;20 En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen, die hem doodden. 21 En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”.

Paulus ging eerst naar de Joden in de synagogen, NIET opdat de Joden of het volk Israël Christus als hun Koning zouden accepteren, maar eenvoudig omdat:

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

“Rom.3:2: Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen.

Van oudsher hebben de kinderen Israëls de orakels van God ontvangen. Ze waren in die tijd de enige groep die Mozes lazen en predikten. Dit houdt in dat in die tijd de synagoge de enigste plaats was waar de mensen kennis, aangaande de schepping, in Genesis, konden verkrijgen. En ze konden leren over het principe van vergeving der zonden door een bloedig offer.

“Leviticus 17:11: Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

De bezoeken van Paulus aan de synagogen had niets te maken met het feit dat hij verschillende bedieningen zou hebben. Paulus ging het eerst naar de synagogen omdat Christus hem had verteld:

“Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”

God wilde de Joden in de synagogen of de mensen te Jeruzalem niet achterlaten met enig excuus voor het verwerpen van hun Messias. Daarom lezen we:

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

JEZUS IS DE CHRISTUS

Nadat Christus Paulus had gered bevestigde zijn prediking aan de Joden wat Petrus alreeds tot de Joden predikte dat “Jezus is de Christus”.

“Hand.4:10-12:10 Zo zij u allen kennelijk, en het ganse volk Israel, dat door den Naam van Jezus Christus, den Nazarener, Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond. 11 Deze is de Steen, Die van u, de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des hoeks geworden is. 12 En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden”.

Paulus vertelde de Joden niets nieuws. Ten slotte begon de prediking van Jezus Christus naar de verborgenheid met de basis waarheid dat “Jezus is de Christus”. Het is enige tijd later dat hij deze Joden zal vertellen dat Jezus niet alleen de Christus is maar dat Hij ook het einde der Wet is.

“1Kor.1:3: Genade zij u en vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

“Rom.1:1: Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

Paulus verrichte zelfs wonderen toen hij predikte dat “Jezus de Christus is”. Hij verrichte grotere wonderen dan Petrus had verricht, maar in tegenstelling tot Petrus, heeft Paulus nimmer het koninkrijk aan Israël aangeboden.

“Hand.9:20: En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

“Hand.9:22: Doch Saulus werd meer en meer bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damaskus woonden, bewijzende, dat deze de Christus is.

“Hand.18:5: En als Silas en Timotheus van Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus.

“Hand.18:28: Want hij overtuigde de Joden met groten ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was.

“Hand.20:21: Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en het geloof in onzen Heere Jezus Christus.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

WONDEREN EN TEKENEN VAN EEN APOSTEL

Als we spreken over de apostel Paulus, en het evangelie van Gods genade, samen met de wonderen en tekenen van een apostel, spreken we over iets dat deel uitmaakte van de bedeling der Genade en niet vanwege het evangelie van het koninkrijk.

“Hand. 19:11: En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus;

“Gal. 3:5: Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

“Rom. 15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

“2Kor. 12:12: De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

Waarom gaf Christus aan Paulus de bevoegdheid om wonderen en tekenen te verrichten? Is dat omdat hij het volk Israël moest overtuigen dat Christus de Messias was en dat het aardse koninkrijk nabij was? Nee! Het woord van God geeft ons een duidelijk antwoord: Paulus had **de merktekenen van een apostel**. Christus heeft deze bevoegdheid aan Paulus gegeven zodat het gehele gebied “van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe” zouden weten dat er een nieuwe apostel was met een nieuw evangelie in een nieuwe bedeling.

HET KONINKRIJK, PAULUS EN HET KONINKRIJK VAN GOD

Het is voor ons belangrijk om de context te begrijpen waarin Paulus de uitdrukking “koninkrijk van God” gebruikte. Christus heeft Paulus niet gezonden om tot Israël te prediken over het aardse koninkrijk van God.

“Mark. 1:14: En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods. 15 En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie.

“Mark. 10:15: Voorwaar zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt, gelijk een kindeken, die zal in hetzelfde geenszins ingaan.

Ieder gered persoon, die weet dat Christus aan Paulus de bedeling der genade heeft gegeven, weet ook dat er een groot verschil is tussen de bediening van Paulus en de bediening die Christus heeft gegeven aan de 12 apostelen. Veel mensen weten en begrijpen dat Christus Paulus heeft gered voor een speciaal doel. Hij redde Paulus omdat Israël weigerde de prediking van de 12 apostelen aan te nemen. Als dit dus een eenvoudige waarheid is, hoe komt het dan dat er mensen zijn die leren dat een deel van de bediening van Paulus bestemd is om Israël te vertellen over het aardse Koninkrijk?

“Kol. 1:13: Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;

Als Paulus de uitdrukking “koninkrijk van God” gebruikt spreekt hij over het koninkrijk van zijn geliefde Zoon. Leden van het lichaam van Christus **zijn overgezet in het koninkrijk van den Zoon Zijner liefde.**

“Rom. 14:17: Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

“1Kor.4:20: Want het Koninkrijk Gods is niet gelegen in woorden, maar in kracht.

“1Kor.15:50: Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen, en de verderfelijkeit beerft de onverderfelijkeit niet.

“1Thess.2:12: En betuigden, dat gij zoudt wandelen, waardiglijk Gode, Die u roept tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

Deze verzen, en nog andere, zullen ons helpen om te weten over welk koninkrijk Paulus spreekt als hij daarover in zijn brieven schrijft.

WANT HET KONINKRIJK GODS IS NIET SPIJS EN DRANK

“Kol.4:11: En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Dit is een zeer belangrijk vers. Terwijl de meesten uit de besnijdenis in die tijd werkten met Petrus, Jacobus en Johannes, onder het evangelie der besnedenen, was het tegengestelde waar als we het hebben over de apostel Paulus: *“Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods”*. Is dit duidelijk genoeg om te laten zien dat Paulus zijn koninkrijks prediking niet over de aarde gaat of tot het volk Israël?

Als Paulus predikt over het koninkrijk van God dan is dat dezelfde Paulus die predikte: **“en heeft ons overgezet in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde”**.

“2Tim.4:18: En de Heere zal mij verlossen van alle boos werk, en bewaren tot Zijn hemels Koninkrijk; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Is de prediking over het hemels koninkrijk, onder de bedeling van Genade, hetzelfde als de prediking van het koninkrijk der hemelen op aarde? Nee! Ten einde dat te begrijpen moeten we het woord der waarheid recht snijden (2Tim.2:15) en NIET de brieven van Paulus recht snijden.

WANT INDIEN HUN VERWERPING DE VERZOENING IS DER WERELD.....

Wanneer stelde God Israël, als volk, terzijde? Waarom is het zo belangrijk om te begrijpen welke plaats Israël inneemt in het plan van God? Het antwoord op deze vragen worden gevonden in het begrijpen van de bedeling der genade en de VERZOENING DER WERELD.

“Rom.11:25-26: 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfven), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

--verharding voor een deel..... (KJV: blindheid).

--toldat de volheid.....

--alzo zal geheel Israël zalig worden....

--de Verlosser zal uit Sion komen.....

Hier zien we de juiste volgorde. Toen Christus Paulus redde was dat omdat Israël, als volk, reeds **voor een deel was verhard**. Vervolgens lezen we dat Paulus de bedeling der genade **ontvangt totdat de volheid**...en na het eindigen van die bedeling en de gemeente de Heer zal ontmoeten in de lucht, **zal geheel Israël zalig worden**....

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

De Verlosser zal uit Sion komen.

Wat deed God hier? Hij plaatste het volk Israël in ongeloof en ongehoorzaamheid en heeft Paulus geroepen om de Heidenen te bedienen.

Da nationale opstand tegen God was alreeds begonnen en er was een “*grote vervolging*” tegen de Gemeente te Jeruzalem.

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

Paulus, de leider van de vervolging, dacht dat *zijn* getuigenis misschien zou helpen (Hand.22:19-21).

Maar God werkte op een andere wijze. Nadat Paulus was gered werden de dingen veranderd. Redding gaat nu tot de Heidenen, *niet door het volk Israël of het koninkrijk op aarde*, maar door hun val. Niet door de prediking van de 12 apostelen maar door de apostel Paulus en de bedeling der Genade dat Christus aan hem had gegeven.

“Rom.11:15: Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?”

“Rom.11:32: Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

“Ef.2:16: En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.

Waarom zijn de mensen dus verward over het begin van de bediening van Paulus als het woord van God zeer duidelijk is? Het antwoord is eenvoudig: Het terzijde stellen van Israël en de verzoening der wereld gebeurde met de bekering van de apostel Paulus in Handelingen 9.

Heeft Paulus de openbaring der verborgenheid in één keer ontvangen? Nee!

“2Kor.12:1: Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.

Wat is dus het verwarrende deel na Handelingen 9?

Petrus, Jacobus en Johannes de apostelen te Jeruzalem.

De brieven Hebreeën tot en met Openbaring en het evangelie aan de besnedenen dat werd gepredikt gedurende een gedeelte van de tijd van Paulus.

Paulus gaat eerst naar de Joden in de synagoge

Paulus gebruikt verzen uit het Oude Testament

Paulus spreekt over het avondmaal

Paulus leert de hoofdbedekking

Paulus leert aangaande de geestelijke gaven

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Deze feiten, en nog meer, leiden velen tot de conclusie dat er een verschil moet zijn in de bedieningen tussen de eerste en de latere brieven van Paulus en dat we daarom zijn brieven recht zouden moeten snijden.

Het is vanwege vleeselijke redenering dat we niet altijd in staat zijn om God op Zijn woord te nemen en de dingen te accepteren zoals ze zijn geschreven.

Het belangrijkste punt is de bekering van Paulus in Handelingen 9 en de tijd daarna. Als we Handelingen 9-28 lezen zullen we veel meer de relatie zien tussen Paulus en de apostelen te Jeruzalem. Het zijn nu de brieven van Paulus, en niet het boek Handelingen, die duidelijk maken dat we zijn leer moeten volgen, zoals hij leerde in al de gemeenten.

“1Kor.4:17: Daarom heb ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkewijs ik alom in alle Gemeenten leer.

PETRUS, PAULUS EN ISRAËL

Veel mensen begrijpen dat er een verschil is tussen het Evangelie der genade Gods dat Christus aan Paulus heeft gegeven en het evangelie van het koninkrijk dat Christus aan de 12 apostelen heeft gegeven toen Hij op aarde was. (Als u meer wil weten kunt u het boek van C. R. Stam lezen: “Dingen die daarvan verschillen”).

De meeste vragen die opkomen betreffen de periode nadat Paulus was gered.

De bediening van Petrus, voordat Paulus werd gered, was gericht aan het volk Israël en ging over Jezus de Messias (Hand.1:6; 2:30, 38, 39; 3:17-26).

Paulus werd *door God gered vanwege het feit dat Israël Christus en het komende koninkrijk had verworpen.*

De redding van Paulus was het antwoord van God op de steniging van Stefanus en de vervolging van Hand.8:1-3.

Dus nadat Paulus was gered waren de “zegeningen voor de Heidenen” (in het boek Handelingen) niet langer afhankelijk van het feit of de Joden Christus hadden aangenomen. Dit was ook waar gedurende de bediening van Petrus zoals we lezen in Hand.3:25-26.

“Hand.3:25-26: 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zede zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden”.

De bediening van Paulus is anders en Handelingen 13:46 laat dat duidelijk zien:

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

Dit vers, samen met de leer van Paulus in Romeinen 9 – 11, laat ons duidelijk zien dat na de bekering van Paulus, in Handelingen 9, de belofte van de Geest aan de Heidenen en de hemelse zegeningen in Christus niet afhankelijk zijn van Israël als volk of van de Joden in de synagogen. Integendeel: de Heidenen zijn gezegend omdat de Joden/het volk Israël, het Woord van God verwierpen.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

“....doch nademaal gij hetzelfde verstoot..... ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

De bediening van Petrus ging over de zegening der Heidenen door de verrijzenis van Israël. De bediening van Paulus over de zegening van de Heidenen door de val van Israël.

De bediening van Petrus gaat over de vervulling van profetie aan het volk Israël en de wereld. Paulus ontving het evangelie der Genade rechtstreeks van de opgestane Heer. Paulus predikte Christus naar de openbaring der verborgenheid.

ISRAËL in het boek HANDELINGEN

Er is veel te zeggen over de positie van het volk Israël en de Joden in de synagoge nadat Paulus was gered. (Ik heb alreeds enige van mijn gedachten gedeeld hierover in de studie *hier*).

Is het terecht om te leren dat, nadat Paulus was gered, hij een speciale bediening had voor het volk Israël? Nee!

Is het terecht om te leren, nadat Paulus was gered, in de periode van Handelingen 9 tot en met 28, dat Israël als volk en de Joden in het bijzonder nog steeds een vooraanstaande plaats hadden voor God en dat God hen nog steeds het aardse koninkrijk aanbood? Nee!

Het lezen van de woorden van Christus, door Paulus, in Romeinen 9-11 legt ons uit wat er werkelijk plaats vond in die tijd. Het zijn de brieven van Paulus die ons uitleggen wat er gebeurde vanaf de tijd dat Paulus werd gered totdat het woord van God compleet was, en deze waarheid wordt niet alleen gevonden in het boek Handelingen.

“Rom.11:7-32:Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen..... maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden.....hun val..... hun verminderingof ik enigszins en enigen uit hen behouden mocht.....hun verwerping..... dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.....Zo zijn zij wel vijanden..... God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten.....”.

Vóór de steniging van Stefanus predikte Petrus dat Christus terug zou komen als Israël, als volk, zich zou bekeren.

Nadat God Paulus had gered, (Hand.9) deed Paulus nimmer zo'n aanbod. Paulus bezocht Jeruzalem en de synagoges maar predikte nimmer tot hen over de terugkomst van Christus naar de aarde om Zijn koninkrijk op te richten.

Handelingen 1 tot en met 8 geven uitleg van de geschiedenis van de val van het volk Israël en de steniging van Stefanus is het omslagpunt.

Handelingen 9-28 legt de geschiedenis uit van het begin van de bediening der Genade en de relatie tussen Paulus, als apostel der Heidenen, en Petrus, Jacobus en Johannes als de apostelen en profeten van Jeruzalem.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

EERST DE JOOD

We beschouwen hier de vermaarde verklaring van Paulus in Romeinen 1:16:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Paulus schaamde zich niet voor dit evangelie. Dit is het evangelie van genade dat Christus hem had gegeven. Als we aankomen bij de brieven van Paulus, en de bedeling der Genade, beginnen we duidelijk te begrijpen dat redding alleen is gebaseerd op het volbrachte werk van Christus aan het kruis. Redding wordt niet langer verkregen door het geloven en houden van de wet van Mozes of geloven en Christus volgen in de waterdoop. Nee! Het is alleen door geloof en vergeving van zonden door het bloed van Christus.

De verklaring van Paulus is zeer eenvoudig. Toen Christus aan Paulus het Evangelie der Genade gaf ging hij EERST naar de Joodse synagogen. Dat is het waarom de schrift zegt: “eerst de Jood”.

Dit vers is één van Paulus zijn meest misverstande verzen. Aan de ene kant hebben we vele zogenaamde Christenen die bijna niets weten over de bedeling der Genade die Christus aan Paulus heeft gegeven (Ef.3:1-9). Hun wordt meestal geleerd dat het evangelie eerst naar de Joden moet gaan. Ze zijn betrokken bij het leren van profetie betreffende de huidige staat Israël en de wereld politiek. Ze realiseren zich niet dat “eerst de Jood” een uitspraak is die Paulus maakte omdat hij eerst naar de synagogen der Joden ging (Zie mijn studie *hier*).

“Eerst de Jood” is een uitspraak omdat Israël, als volk, een speciale plaats heeft in het plan van God met deze aarde. De Joden, of het volk Israël, waren door God gekozen met een speciaal doel, niet omdat ze beter waren dan andere mensen op deze aarde, maar:

“Deut.4:37:omdat Hij uw vaders liefhad, en hun zaad na hen verkoren had, zo heeft Hij u voor Zijn aangezicht door Zijn grote kracht uit Egypte uitgevoerd;

“Eerst de Jood”, of het volk Israël, is omdat volgens het plan van God zij het kanaal van zegeningen naar deze wereld zullen zijn:

“Jesaja 2:2-3: 2 En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien. 3 En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem”.

Later lezen we: “.....de zaligheid is uit de Joden” (Joh.4:22) en dat is omdat Jezus=Jesjoea, Die geworden is uit het zaad van David.

“Gal.4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

Zelfs toen Christus op aarde was vertelde Hij zijn discipelen om alleen naar het huis Israëls te gaan. Hij maakte hun duidelijk dat zij NIET vrij van zonde waren.

“Matth.10:5:Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen”. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels”.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

“Joh.8:31-34:31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; 32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken. 33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden? 34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde”.

We leren uit het woord van God dat “eerst de Jood” niet betekent dat het zaad van Abraham, de kinderen van het verbond, vrij van zonde zijn en dus geen Redder of vergeving nodig hebben door het bloed van Christus.

PAULUS en EERST DE JOOD

Aan de andere kant zijn er velen die veel weten over de bedeling der Genade en toch hebben ze het punt gemist van deze passage door één vers uit de context te nemen.

Er zijn er die zeggen dat “eerst de Jood” te maken heeft met een andere bediening en een ander lichaam van gelovigen. Ze trekken die conclusie uit dat, “eerst de Jood”, betekent een bediening is van “alleen de Jood”, en dat is niet zo. Ze nemen de woorden van Christus, gesproken door Paulus, over de Joden in het lichaam van Christus, en brengen ze onder in een andere bediening. Het resultaat van deze onjuiste bijbeluitleg is dat velen denken dat de brieven van Paulus, zoals die tot de Galaten, Romeinen en Korinthiërs niet geheel voor ons zijn vandaag de dag.

“Eerst de Jood” gaat over Paulus die eerst naar de Joden ging om hun de schande van het kruis te leren omdat God op het kruis ons allen tot schande heeft gemaakt. “Eerst de Jood” is geen opdracht of bediening die aangeeft dat wij de prediking moeten beginnen bij de Joden.

Zelfs nu, onder de nieuwe bedeling der Genade, heeft Christus, door Paulus, veel te zeggen tot de Jood in het nieuwe lichaam:

“Rom.3:9: Wat dan? Zijn wij uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben te voren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn;

“Rom.2:9: Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van den Jood, en ook van den Griek;

U wordt Jood genoemd, en dan?

“Rom.2:17-25: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God,

“Rom.2:24: Want de Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, gelijk geschreven is.

“Rom.2:25: Want de besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden.

“Rom.2:28: Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is;

Dit zijn harde woorden voor alle Joodse mensen in alle generaties. Dit zijn niet de woorden van Paulus maar van Christus, en toch werd Paulus voor velen de vijand van het Joodse volk en velen zien hem als degene die het fundament heeft gelegd voor de zogenaamde Christenheid. Maar dat gold niet voor allen! Zelfs de Joden die uit de synagoges kwamen begrepen dat niemand

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

gerechtvaardigd kan worden door de werken der Wet, en ze moesten weten dat in het nieuwe lichaam er geen verschil meer is en dat allen gelijk zijn voor God.

“Hand.13:38-39: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Ef.2:14-18: 14Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelfen tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; 16 En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende. 17 En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren. 18 Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader”.

PAULUS EN DE SYNAGOGES

Ten einde de werkelijke betekenis te begrijpen van “eerst de Jood” moeten we teruggaan naar het woord van God en God op Zijn woord nemen.

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen.

Damascus; Hand.9:20 - Salamis; Hand.13:5 – Antiochië in Pisidië; Hand.13:14 – Thessalonica; Hand.17:2 – Berea; Hand.17:10 – Korinthe; Hand.18:4 – Efeze; Hand.18:19.

“Hand.17:17: Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen.

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

“Rom.3:1: Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?

Het Woord van God werd in die tijd iedere Sabbat gelezen in de synagogen van de Joden en NIET in de tempel van de Grieken. Het doel om eerst naar de synagogen te gaan was omdat “Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden”.

Dit alles werpt licht op Rom.1:16. Paulus leert niet dat het evangelie blijvend eerst aan de Jood gezonden moet worden, want we lezen in dezelfde brief:

“Rom.10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

De woorden in Rom.11:7 en 25 geven ons voldoende informatie dat Paulus in die tijd begreep dat God Israël, als volk, reeds had verhard.

“Rom.11:7:Wat dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden.

“Rom.11:25: Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Het evangelie, dat Paulus vanaf het begin van zijn bediening verkondigde in de synagogen, was rechtstreeks en duidelijk en had niets te maken met de aardse belofte van het koninkrijk zoals de 12 apostelen dat vóór hem predikten.

De prediking van Paulus in de synagogen was dus:

“Hand.13:38-41: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt. 40 Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten: 41 Ziet, gij verachters, en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt”.

PAULUS EN DE HEIDENEN

Toen Paulus de synagogen der Joden bezocht predikte hij ook tot de Heidenen.

“Rom.1:13-16: 13 Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen. 14 Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen ben ik een schuldenaar. 15 Alzo hetgeen in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen. 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”.

Wat Paulus hier zegt is dat hij zich niet schaamt om naar de Heidenen te Rome te gaan met het evangelie omdat het de kracht Gods is tot zaligheid een iegelijk, die gelooft.

14: Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen ben ik een schuldenaar.

Paulus predikte het goede nieuws betreffende Christus eerst aan de Jood, maar nu wordt datzelfde goed nieuws, door Paulus, ook gepredikt te Rome.

Hetzelfde evangelie van Christus dat Paulus eerst tot de Jood predikte ging eveneens naar de Grieken en de Barbaren (in die tijd was iemand die geen Griek was een Barbaar).

Rom.1:16, eerst de Jood – als we het in de context lezen is het in geen geval in strijd met de rest van de brief aan de Romeinen.

Degenen die deze passage “eerst de Jood” gebruiken om te leren dat de Joden vandaag de dag de prioriteit hebben missen één van de basis lessen van het boek Romeinen: dat er niet langer, in de ogen van God, enig verschil is tussen de Jood en de Heiden en dat beiden God moeten benaderen als gevallen zonen van Adam.

Het motief voor missiewerk onder de Joden, in deze bedeling der genade, is aan ons gegeven, niet in Rom.1:16 maar in Rom.11:30-33.

“Rom.11:30-33: 30 Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid; 31 Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen. 32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!”.

Teneinde de begintijd van de bediening van Paulus te begrijpen is het belangrijk om de openbaring der verborgenheid te kennen die Christus aan Paulus heeft gegeven.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Er zijn gelovigen die overal verschillen zien. Ze nemen de belangrijke leerbrieven, zoals Romeinen, Korinthiërs, Galaten aan de ene kant en aan de andere kant de brieven aan Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen.

Openbaarde Christus dat aan de apostel Paulus in ook maar één openbaring of in een aantal openbaringen? Laat ons kijken wat de Schrift heeft te zeggen:

“Hand.26:16: Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen;

“Hand.22:17-18: En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide:.....”

“2Kor.12:1: Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.

“2Kor.12:7: En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees,”

Paulus spreekt over openbaringen. Hij ontving de kennis, over de bedeling der genade, niet in één keer. We lezen in het boek Handelingen dat, zelfs nadat Paulus was gered, God nog steeds werkte met Petrus, Jacobus en Johannes, de apostelen te Jeruzalem, met het evangelie der besnedenen. God wekte Paulus op voor één groot doel: het evangelie van Zijn genade te betuigen gedurende de huidige bedeling.

TWEE LICHAMEN?

Wat was de boodschap van Paulus gedurende het begin van zijn bediening? Was het het evangelie van het koninkrijk? Ik doel er niet op dat Paulus het woord koninkrijk gebruikt in zijn brieven.

“Hand.19:8: En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglich, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods.

“Hand.20:25: En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.

Hand.28:23: En als zij hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen in zijn woonplaats; denwelken hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot den avond toe.

“Kol.4:11: En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Christus zond Paulus met “het evangelie der onbesnedenen” welks is “het evangelie der genade Gods”, en dat is het hart van de openbaring der verborgenheid vanaf het begin van de bediening van Paulus.

“Ef.3:1-3: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, ...”

Betekent dit dat Paulus een speciale tijdelijke bediening had tijdens de Handelingen periode? Nee! Of we nu spreken over “het evangelie der onbesnedenen” of “het evangelie der genade Gods” dan spreken we over hetzelfde evangelie dat God gebruikt in de huidige “bedeling der genade”.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

In het begin van het bovengenoemde vers kijkt Paulus vooruit naar het einde van zijn bediening en in het laatste gedeelte kijkt hij terug naar het begin van zijn bediening.

Wat we moeten onderkennen is dat Paulus werd gered terwijl Petrus, Jacobus en Johannes het evangelie der besnedenen predikten. Het evangelie dat Christus heeft gegeven aan Petrus, Jacobus en Johannes, in de brieven Hebreëen tot en met Openbaring. Paulus ging, in diezelfde tijd eerst naar de Jood met het evangelie der onbesnedenen. Dit zijn de woorden van Christus aan Paulus die ons duidelijk vertellen over het onderscheid van zijn bediening vanaf het begin:

“Hand.9:15-16:15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels. 16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam”.

Het is niet volgens de schrift om te leren dat Paulus de openbaring der verborgenheid heeft ontvangen, en begonnen is om de woorden van Christus te vervullen, in de gevangenis te Rome. Het is niet naar de schrift om te leren dat deze, naar men zegt nieuwe openbaringen, na Handelingen 28 het historische begin van het lichaam van Christus markeren.

Paulus spreekt over “de verborgenheid”, het lichaam van Christus, in al zijn brieven die hij gedurende het begin van zijn bediening heeft geschreven. Paulus werd een gevangene VANWEGE de verborgenheid (Ef.6:20; Kol.4:3) die hij alreeds predikte in de begindagen van zijn bediening.

Onze “twee lichamen” broeders zeggen dat in Handelingen 21 er twee onderscheiden groepen zijn – “de Joden die geloven” en “de Heidenen die geloven” terwijl in het lichaam van Christus er geen onderscheid is.

HOEVELE DUIZENDEN VAN JODEN ER ZIJN DIE GELOVEN

“Hand.21:18-21: 18 En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen.

21:19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had. 20 En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet. 21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen”.

Het bezoek van Paulus aan Jeruzalem verbijstert velen. Was Paulus getrouw? Waren die mensen “in Christus?”. Zijn die Joden leden van de Gemeente, welke is Zijn lichaam? Predikte Paulus een ander evangelie? En nog vele andere vragen zijn opgekomen door allerlei soorten van theorieën onder hen die gehoord hebben van de bedeling der genade.

Als we even al onze vragen voor een moment los laten en het Woord van God laten spreken, zullen we veel dichterbij de waarheid komen. Ik zeg dat omdat het geschreven woord van God geen antwoord zal geven op alle door de mensen gemaakte vragen en vleselijke redeneringen.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Het is waar dat gedurende het begin van de bediening van Paulus we nog steeds een geografisch onderscheid vinden tussen Joden en Heidenen. Toen Paulus werd gered aanbaden de Joden God nog steeds in Jeruzalem volgens de Joodse religie, Bijv. de aanbedding in de tempel.

Gedurende het begin van de bediening van Paulus, in het boek Handelingen, zien we dat Paulus veel contact had met Petrus, Jacobus en Johannes, de apostelen te Jeruzalem. Betekent dat, dat deze ontmoetingen de prediking beïnvloedden die Christus hem had gegeven? Nee! Lezen we dat in die tijd Paulus een ander evangelie predikte? Nee!

“Hand.21:18: En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen.

Paulus heeft ons in zijn brief aan de Galaten reeds geïnformeerd over de verschillende evangelieën die hij en Jacobus predikten.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

We moeten in herinnering brengen dat Jacobus niet één van de 12 apostelen was ondanks het feit dat hij tezamen is met Petrus en Johannes.

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was,.....”

De ontmoeting in Jeruzalem met Jacobus is een ontmoeting die gebeurde nadat Paulus hen alreeds had geïnformeerd over de verandering die had plaats gevonden in het plan van God.

Hoe kunnen sommigen dan leren dat Paulus, in die tijd, een ander evangelie leerde aan een ander lichaam van gelovigen terwijl Paulus zelf zegt:

“Gal.1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

Volgens deze woorden, en de leer die we vinden in de brief van Paulus aan de Galaten, weten we dat het doel van God, voor de bedeling der genade, reeds bekend was als Paulus naar Jacobus gaat:

“Hand.21:19-20:19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had. 20 En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

We zien dus dat Paulus zijn verslag begint met: **“wat God onder de heidenen gedaan had”** door zijn dienst. Let op: ZIJN Bediening en niet de bediening die Christus had gegeven aan Petrus, Jacobus en Johannes. Dus, wat Paulus ook deed te Jeruzalem, door zijn bezoek aan de tempel, het zal de basis, dat zijn bediening anders is dan de bediening van Petrus, Jacobus en Johannes, niet veranderen.

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

“2Kor.5:18: En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelfen verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.

Het is reeds in diezelfde tijd dat Paulus schrijft over: 1Kor.12:13 en Gal.3:27 en 28.

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

“Gal.3:27-29: 27Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw, want gij allen zijt een in Christus Jezus. 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen”.

Terwijl er op dat moment nog steeds een geografisch onderscheid was tussen Joden en Heidenen, maar volgens het woord van God, dat Christus aan Paulus heeft gegeven, werden de Joden die het evangelie geloofden in hetzelfde lichaam gedoopt als de gelovige Heidenen.

“Hand.21:20-21: 20En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet. 21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen”.

Was er, in die tijd, enig verschil tussen de vele duizenden Joden van Jacobus en de Joden die onder de Heidenen waren ? Voor zover ik het begrijp was dat niet zo! Als we naar de schrift gaan zullen we het antwoord krijgen.

Joden en Heidenen ontvangen de Geest alleen door geloof

“Gal.3:2: Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek

“Gal.3:10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen

Iedere man die besneden is, is schuldig om de gehele wet te doen.

“Gal.5:2-4: 2 Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn. 3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen. 4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen”.

“Gal.2:11-14: 11 En toen Petrus te Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was. 12 Want eer sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede met de heidenen; maar toen zij gekomen waren, onttrok hij zich en scheidde zichzelf af, vrezende degenen, die uit de besnijdenis waren. 13 En ook de andere Joden veinsden met hem; alzo dat ook Barnabas mede afgetrokken werd door hun veinzing. 14 Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven?”.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

De brief van Paulus aan de Galaten laat ons zien dat het evangelie van Paulus eveneens bestemd was voor de Joden te Jeruzalem.

De Joodse gelovigen te Jeruzalem waren eveneens in Christus, leden van één lichaam. Dat Gal.3:27-28 is inclusief de Joodse gelovigen te Jeruzalem evenals degenen die gered zijn door de bediening van Paulus wordt verder bevestigd door 2Kor.5:16-17:

*“2Kor.5:16-17: 16 Zo dan, wij kennen van nu aan **niemand** naar het vlees; 17 Zo dan, indien **iemand** in Christus is, die is een nieuw schepsel;*”

Zelfs Petrus wist dit en werd berispt toen hij later terug kwam van het licht dat hij had ontvangen (Hand.15:9, vergelijk met Gal.2:11-12).

EERST – WIE WAS EERST?

Volgens het profetisch plan had onze Heer de twaalf apostelen geïnstrueerd om discipelen te maken uit alle volken, “te beginnen te Jeruzalem”.

“Matth.28:19: Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

“Lukas 24:47: En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

Daar begonnen de twaalf apostelen hun werk. Petrus verkondigde aan de “mannen van Jeruzalem” in de tempel te Jeruzalem:

“Hand.3:25-26: Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden”.

Hand.11:19 maakt verder duidelijk dat, totdat Petrus werd gezonden naar Cornelius, dat zelfs de verstrooide discipelen alleen tot de Joden hadden gepredikt.

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

“Hand.11:19: Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.

Misschien heeft u gehoord dat mensen discussieerden over wie het eerst naar de Heidenen is gegaan. Was dat Petrus of was dat Paulus? Is het dan zo belangrijk? Ik denk van wel! Het is belangrijk om te begrijpen wat er gebeurde in de tijd tussen de steniging van Stefanus in Handelingen 7 en de vergadering te Jeruzalem in Handelingen 15, ten einde te weten dat de leden van het lichaam van Christus Paulus moeten volgen als een voorbeeld van de lankmoedigheid van Christus in de bedeling der genade, waarvan we lezen in de brieven van Paulus, Romeinen tot en met Filemon.

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwig en eeuwig leven.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Degenen die moede werden van het leren van het evangelie der genade en het recht snijden van het woord der waarheid zullen altijd proberen om Paulus en Petrus dezelfde opdracht toe te kennen. Maar waarom willen de mensen, die zeggen dat ze de Genade van God begrijpen, het doel van God verwarren?

De oorlogvoering gaat niet over mensen. Het is zoals Christus ons, door Paulus, zegt:

“Ef.6:12: Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

Het doel van Satan is om de leden van het lichaam van Christus te verwarren zodat ze het zicht zullen verliezen op het feit dat wij slechts één evangelie hebben, het evangelie der genade Gods dat Christus aan Paulus heeft gegeven.

“Kol.2:2-3: 2 Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus; 3 In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”.

Over de gehele wereld komen mensen, om vele redenen, bijeen als gemeente. Ze openen de bijbel en bestuderen allerlei onderwerpen. Het woord van God verteld ons dat het meest belangrijke onderwerp, waarover gelovigen in Christus moeten spreken, lezen en studeren, over “de verborgenheid van God, en van de Vader, en van Christus” is.

Het belangrijkste doel van Satan is het verspreiden van verwarring zodat de gelovigen niet zullen groeien om bevestigd te worden in het geloof. Leren dat Paulus en Petrus dezelfde opdracht hadden is het verspreiden van verwarring met betrekking tot het ware fundament waarop de gelovigen moeten bouwen in deze bedeling van genade.

“Ef.2:19-22: 19 Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; 20 Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; 21 Op Welken het gehele gebouw, bekwapelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere; 22 Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest”.

Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

Christus zegt ons, door Paulus, dat de heilige apostelen en profeten van de bedeling der genade een waarheid leren die voorheen niet bekend was. Als we dus Petrus en Paulus samen in dezelfde bedeling en evangelie plaatsen, zal dat de bediening van Petrus, Jacobus en Johannes, de profeten van Jeruzalem, verwarren met dat van Paulus, de apostel van de bedeling der genade.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

WIE WAS EERST?

De vraag “wie ging het eerst naar de Heidenen” is een oorzaak van verwarring geweest voor velen die het woord van God bestuderen. Er zijn er die zijn begonnen met het zaaien van verwarring tussen van het evangelie van de onbesnedenen en het evangelie der besnedenen omdat ze geen onderscheid konden maken tussen de woorden van Christus, op aarde, aan Petrus en de woorden van dezelfde Christus, vanuit de hemel, aan Paulus als deel van de bedeling der genade. Veel gelovigen vinden het moeilijk om te zien hoe verschillend de bedieningen van Petrus en Paulus zijn.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Als we de bediening van Paulus bestuderen dan is het niet het aller belangrijkste wie het eerst de Heidenen bezocht, maar, wie is ons voorbeeld? Het antwoord is Paulus en de leer die Christus hem heeft gegeven zoals we dat vinden in de brieven Romeinen tot en met Filemon. Het is Paulus die als eerste naar de Heidenen ging met het evangelie der genade Gods. Het is Paulus die de opdracht van de Heer had om de apostel der Heidenen te zijn. Als we ons dus afvragen wie de eerste was die gemeenten stichtte waar Joden en Heidenen werden gedoopt in één lichaam, dan is het antwoord: Paulus.

“Kol.1:25-27: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

AANBIDDEN WIJ DE PERSOON VAN PAULUS?

*“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die **de voornaamste** ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwig en eeuwig leven”.*

Natuurlijk niet

“Fil.4:8-9: 8 Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt datzelve; 9 Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn.

De bovenstaande woorden, van Christus aan Paulus, zijn het antwoord op de vraag: “waarin is Paulus ons voorbeeld?”. Paulus was de voornaamste, “de eerste”.

De schrift zegt: “opdat Jezus Christus in mij, Zijn lankmoedigheid zou betonen”.

Dit is het antwoord. Het is voor het eerst in de brieven van Paulus dat we vinden hoe de Heere Jezus Christus LANKMOEDIGHEID betoonde op een nieuwe manier die voorheen niet bekend was omdat het voor het eerst aan Paulus is geopenbaard.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

PETRUS IS EERST

Wie was de eerste die naar de Heidenen ging? Is dit een kwestie wie het eerst sprak tegen een Heiden zoals Filippus dat deed in Hand.8:26, een man uit Ethiopië, een eunuch? Of was het Petrus die tegen Cornelius sprak in Hand.10? Nee! Het gaat om het verschil tussen het spreken van Petrus tegen een Heiden als deel van het evangelie van de besnedenen terwijl Paulus de apostel der Heidenen is als deel van de bedeling der genade.

Om deze kwestie te begrijpen is het belangrijk om te weten wat er plaats vond aangaande Petrus in de periode nadat Paulus was gered. Het is belangrijk dat we ons alleen bepalen tot de schrift.

De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods aangenomen hadden.

Hand.11:1-5:1 De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods aangenomen hadden. 2 En toen Petrus opgegaan was naar Jeruzalem, twistten tegen hem degenen, die uit de besnijdenis waren, 3 Zeggende: Gij zijt ingegaan tot mannen, die de voorhuid hebben, en hebt met hen gegeten. 4 Maar Petrus, beginnende, verhaalde het hun vervolgens, zeggende: 5 Ik was in de stad Joppe, biddende en zag in een vertrekking van zinnen een gezicht, namelijk een zeker vat, gelijk een groot linnen laken, nederdalende, bij de vier hoeken nedergelaten uit den hemel, en het kwam tot bij mij;

“Hand.8:14: Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes;

“Hand.10:44-46: 44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken.

De kwestie is hier dus dat de Heidenen de gave van de Heilige Geest ontvingen. We moeten opmerken dat het hier niet gaat over Heidenen die in het lichaam van Christus worden geplaatst. Het gaat hier niet over Heidenen die worden verzegeld met de Heilige Geest. Het gaat over de gave van de Heilige Geest waarover Johannes de Doper reeds had gesproken. Ze konden in andere talen spreken. Dit alles gebeurde in het licht zoals Johannes de Doper dit alreeds had gezegd. Petrus hoefde zich niet in herinnering te brengen wat hij had gezegd in Hand.2:37-38 want God had ze de gave alreeds gegeven.

“Hand.11:15-16: 15 En als ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin. 16 En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest”.

Als we zien, in het licht dat Christus Paulus alreeds heeft gered (Hand.9), wat hier gebeurde dan kunnen we begrijpen dat hetgeen daar gebeurde niet volledig in overeenstemming was met het programma van het koninkrijk.

“Hand.1:8: Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

Volgens het programma van het koninkrijk zei Christus hen dat ze in Jeruzalem moesten beginnen. Het volk Israël nam dit getuigenis niet aan en Christus kwam niet terug en zij verwierpen en vervolgden de gelovigen.

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

Was het getuigenis van Petrus over een nieuwe openbaring, zoals wij later leren van Paulus? Zei Petrus dat de Heidenen nu gedoopt zouden worden door dezelfde Geest (1Kor.12:13) in één lichaam zoals Paulus later begon te leren? Nee!

“Hand.11:17-18: 17 Indien dan God hun evengelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die God konde weren? 18 En als zij dit hoorden, waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten leven!

Deze mensen verheerlijkten God omdat ze wisten dat zelfs volgens het Oude Testament, of het aardse koninkrijk, Heidenen zich eveneens konden bekeren.

“Matth.12:18-21: Ziet, Mijn Knecht, Welken Ik verkoren heb, Mijn Beminde, in Welken Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen, en Hij zal het oordeel den heidenen verkondigen.....21 En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen.

DE VERGADERING TE JERUZALEM

“Hand.15:14: Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam.

Zoals ik al eerder heb genoemd spreken we niet alleen over wie het eerst een Heiden bezocht. We spreken hier over een vergadering te Jeruzalem aangaande het getuigenis van Petrus dat op zich niets te maken heeft met de bekering van Paulus. Ja, Paulus was alreeds gered en er zouden dingen gaan veranderen, maar het is zeer belangrijk, teneinde dit onderwerp te begrijpen, dat we het precies zo lezen als het geschreven is.

“Hand.15:5-7:5 Maar, zeiden zij, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte der Farizeen, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te onderhouden. 6 En de apostelen en de ouderlingen vergaderden te zamen, om op deze zaak te letten. 7a En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen:.....”

Als we spreken over de vergadering te Jeruzalem moeten we dat lezen zoals het staat geschreven, zelfs als we weten dat dit alles gebeurde nadat Paulus was gered. De verdediging van Petrus gaat niet over het evangelie dat Christus aan Paulus heeft gegeven. Hij noemt dat ook helemaal niet. We moeten geen dingen in de schrift “inlezen” die er niet zijn. We gaan verder met vers 7:

“Hand.15:7b-8:Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven. 8 En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;

Al deze twist gaat over de Heilige Geest overeenkomstig het evangelie dat Christus aan Petrus heeft gegeven, en niet aan Paulus. Het evangelie van de besnedenen is het woord van God dat was gegeven aan Petrus, Jacobus en Johannes, zoals we lezen in Hebrreeën tot en met Openbaring. Laten we niet vergeten dat die brieven zijn geschreven gedurende het leven van Paulus maar ze zijn niet gericht aan leden van de Gemeente, het lichaam van Christus.

Dat is de reden waarom we het getuigenis van Petrus , in Handelingen 15, moeten lezen in het licht wat Petrus zelf zegt.

“Hand.15:9-11: 9 En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof. 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te

HET BEGIN PERIODE VAN DE BEDIENING VAN PAULUS

leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen? 11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij”.

Het is zeer eenvoudig om deze woorden uit te leggen in het licht van wat we vandaag de dag hebben door de woorden van Christus aan Paulus maar dat is NIET zoals Petrus het uitlegt.

En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen – dit gaat niet over het ene lichaam van gelovigen zoals Christus dat aan Paulus heeft geopenbaard. Dit “geen onderscheid” gaat over het ontvangen van de Heilige Geest. Het gaat over: “*dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven*”.

Over welk evangelie spreekt Petrus? Het evangelie van het koninkrijk dat het evangelie der besnedenen werd! Dat is het evangelie dat voluit gepredikt zal worden, nadat de Gemeente is opgenomen (1Thess.4:13-18), en dat geschreven staat in de brieven Hebreeën tot en met Openbaring.

Petrus ging eerst naar een Heiden nadat Paulus was gered. Petrus ging niet naar een Heiden met een nieuw evangelie of een nieuwe bedeling zoals Paulus dat later zal doen. Petrus ging naar een Heiden omdat God er voor had gekozen om hen de Heilige Geest te geven onder het evangelie der besnedenen zoals Hij dat het eerst aan Israël heeft gegeven.

Het evangelie van de besnedenen = Hebreeën tot en met Openbaring.

Het evangelie der onbesnedenen = Romeinen tot en met Filemon.

Als we ons zelf afvragen, als leden van het lichaam van Christus, welke van de twee – Petrus of Paulus – is het van het grootste belang dat er slechts één antwoord is: Het is Paulus die ons VOORBEELD is, en niet Petrus.

“1Tim. 1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.